

UOHSX007BPO9

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R136/2015/VZ-21139/2015/321/OHo

Brno 10. srpna 2015

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 14. 5. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, který podal navrhovatel –

- společnost **Česká zbrojovka, a.s.**, IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 2. 2015 JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, IČO 71457623, se sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno,

proti usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-8640/2015/541/JCh ze dne 5. 5. 2015, vydaného ve správním řízení vedeném ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce „**Vesta balistická vnější TBO 3 CZ/TON III**“, zadávané v jednacím řízení s uveřejněním na základě výzvy k jednání ze dne 15. 10. 2014,

a jehož dalšími účastníky jsou zadavatel –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7,

a vybraný uchazeč –

- společnost **ARGUN s.r.o.**, IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, Pražské předměstí, 500 02 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 5. 5. 2015

společností PPS advokáti s.r.o., IČO 27532640, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 90 odst. 5 téhož zákona a na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Usnesení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-8640/2015/541/JCh ze dne 5. 5. 2015

potvrzuji

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 (dále jen „**zadavatel**“) podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ na základě výzvy k jednání ze dne 15. 10. 2014 zahájil jednacím řízením s uveřejněním za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „Vesta balistická vnější TBO 3 CZ/TON III“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Zadavatel svým rozhodnutím ze dne 4. 2. 2015 rozhodl o vyloučení mimo jiné společnosti – Česká zbrojovka, a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 16. 2. 2015 JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, IČO 71457623, se sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno (dále jen „**navrhovatel**“) z předmětného zadávacího řízení a rozhodnutím ze dne 4. 2. 2015 rozhodl o výběru nejhodnější nabídky společnosti – ARGUN s.r.o., IČO 27399478, se sídlem Jana Krušinky 1693/4, 500 02 Hradec Králové, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 5. 5. 2015 společností PPS advokáti s.r.o., IČO 27532640, se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové (dále jen „**vybraný uchazeč**“) v předmětném zadávacím řízení.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 13. 3. 2015 návrh navrhovatele ze dne 13. 3. 2014 na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky. Navrhovatel se ve svém návrhu domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o vyloučení navrhovatele z další účasti v předmětném zadávacím řízení a zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o výběru nejvhodnější nabídky.
3. Dne 24. 3. 2015 bylo Úřadu zadavatelem doručeno jeho rozhodnutí o zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky v zadávacím řízení a rozhodnutí zadavatele o zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení z další účasti v zadávacím řízení, oboje ze dne 23. 3. 2015. Dne 24. 4. 2015 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele z téhož dne, ve kterém navrhovatel mj. uvádí, že je na místě, aby Úřad návrhu navrhovatele ze dne 13. 3. 2015 vyhověl, nebo aby správní řízení v této věci zastavil, protože jeho návrh se stal bezpředmětným.
4. Podáním ze dne 6. 5. 2015 zadavatel oznámil Úřadu, že zadávací řízení zrušil a učinil všechny úkony s tím spojené.

II. Napadené usnesení

5. Dne 5. 5. 2015 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-8640/2015/541/JCh (dále jen „**napadené usnesení**“), kterým správní řízení zastavil, neboť se návrh navrhovatele stal zjevně bezpředmětným.
6. V odůvodnění napadeného usnesení Úřad uvedl, že v souladu s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
7. Dle Úřadu se navrhovatel ve svém návrhu domáhal zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o vyloučení navrhovatele z další účasti v předmětném zadávacím řízení a zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o výběru nejvhodnější nabídky, a vzhledem k tomu, že zadavatel svým rozhodnutím ze dne 23. 3. 2015 zrušil své rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z předmětného zadávacího řízení a rozhodnutím ze dne 23. 3. 2015 zrušil své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky v předmětném zadávacím řízení, stal se návrh navrhovatele v průběhu správního řízení zjevně bezpředmětným. Úřad dospěl k závěru, že v průběhu správního řízení nastal důvod, v důsledku kterého o návrhu nelze věcně rozhodnout, tzn. nelze jej ani zamítnout ani mu vyhovět.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 14. 5. 2014 Úřad obdržel rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 6. 5. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
9. Navrhovatel tvrdí, že je napadené usnesení nesprávné a nezákonné pro jeho nedůvodnost a neodůvodněnost. Neodůvodněnost navrhovatel spatřuje v tom, že Úřad právně neposoudil, zda ke zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele a o výběru nabídky vybraného uchazeče nedošlo již rozhodnutím zadavatele ze dne 27. 2. 2015 o námitkách navrhovatele ze dne 20. 2. 2015. Z důvodu, že ke zrušení napadených úkonů

zadavatele mohlo dojít už dříve, je podle navrhovatele napadené usnesení rovněž nedůvodné. Dle navrhovatele je pochybení Úřadu o to závažnější, že nezmínil jako provedený důkaz a jako podklad pro vydání napadeného usnesení rozhodnutí zadavatele ze dne 27. 2. 2015 o námitkách navrhovatele ze dne 20. 2. 2015.

Závěr rozkladu

10. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu v zákonné lhůtě napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k rozkladu

11. Dne 22. 5. 2015 bylo Úřadu doručeno vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele. Dle zadavatele je argumentace navrhovatele „*zcela nesmyslná*“, jelikož v rozhodnutí o námitkách byl navrhovatel informován, že náprava bude provedena zrušením rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele a zrušením rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Dle zadavatele nemůže být rozhodnutí o námitce ze dne 27. 2. 2015 zároveň i vlastním rozhodnutím o zrušení o rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a o zrušení rozhodnutí o vyloučení navrhovatele. Zadavatel poukazuje, že navrhovatel už v předchozích podáních kritizoval zadavatele, že v rozhodnutí o námitkách ze dne 27. 2. 2015 již neprovedl i vlastní rozhodnutí o zrušení svých rozhodnutí.

Doplnění rozkladu

12. Doplnění důvodů rozkladu navrhovatele, datované dne 21. 5. 2015, Úřad obdržel téhož dne.
13. Navrhovatel Úřadu vytýká, že je v napadeném usnesení ve výroku nesprávně označeno správní řízení a úkon zadavatele, jenž je předmětem správního řízení. Dle navrhovatele Úřad v oznámení o zahájení správního řízení uvedl, že je předmět správního řízení vymezen obsahem návrhu navrhovatele a sám i dále specifikoval předmětnou veřejnou zakázku. Neučinil pak žádný procesní úkon, jímž by změnil předmět správního řízení, ale i přesto je ve výroku napadeného usnesení veřejná zakázka vymezena odlišně. Navrhovatel tak dovozuje, že napadené usnesení nebylo vydáno v předmětném řízení, když Úřad v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu nesprávně označil řízení, v němž vydal napadené usnesení.
14. Navrhovatel namítá, že pokud byla změna specifikace zadávacího řízení výsledkem právního posouzení věci, pak v napadeném usnesení absentuje odůvodnění tohoto postupu, absentuje provedení důkazů a absentuje uvedení úvah. Rovněž pak navrhovatel považuje posouzení toto, jak bylo zahájeno zadávací řízení na veřejnou zakázku za nesprávné. Z ustanovení § 34 odst. 2 zákona, § 29 odst. 4 zákona v souvislosti s ust. § 22 odst. 2 zákona a ust. § 26 odst. 2 a 3 zákona dle navrhovatele nevyplývá, že by bylo zadávací řízení zahájeno výzvou k jednání ze dne 15. 10. 2014.
15. Výzva k jednání byla podle navrhovatele pouhou výzvou k obchodnímu jednání, jelikož zadavatel touto výzvou neoznámil svůj úmysl zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, jak vyžaduje zákon, ale pouze vyzval označené osoby k jednání. Tato výzva pak dle navrhovatele ani neobsahovala všechny zákonem předepsané náležitosti. Sám zadavatel pak ve svých písemnostech označoval zadávací řízení jako zahájené výzvou k podání nabídek. Tyto listiny pak dle navrhovatele Úřad neprovedl, a ani je právně neposoudil.

16. Pokud by zadavatel zahájil zadávací řízení tak, jak Úřad uvádí, pak by bylo napadené usnesení dle navrhovatele nesprávné i nezákonné z důvodu, že by tak na základě rozhodnutí zadavatele ze dne 23. 3. 2015, jímž bylo zadávací řízení vráceno do fáze před jednáním s jednotlivými zájemci, bylo zadávací řízení zrušeno. Zrušení zadávacího řízení by se pak dle navrhovatele uplatnilo i jako důvod pro vyslovení bezpředmětnosti správního řízení. V tomto ohledu navrhovatel odkazuje na bod 33 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R315,316/2014/VZ-24864/2014/321/TNo ze dne 24. 11. 2014, na základě něhož vyplývá, že je napadené usnesení vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné.
17. Navrhovatel setrvává na svém návrhu, aby předseda Úřadu v zákonné lhůtě napadené usnesení zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření zadavatele k doplnění odůvodnění rozkladu

18. Dne 26. 6. 2015 zaslal Úřadu zadavatel vyjádření k doplnění rozkladu z téhož dne. Zadavatel uvedl, že doplnění odůvodnění rozkladu považuje za „čistě účelové, věcně nesmyslné a obsahově absurdní“. Navrhovatel dle zadavatele ve svých podáních v zadávacím řízení i ve správním řízení „argumentuje naprosto nesmyslně a věcně nesprávně“. Doplnění je dle zadavatele „stejně nesmyslné, jako samotný rozklad“. Zadavatel uvádí, že nikdy nebylo žádných pochyb o tom, k jakému správnímu řízení se napadené usnesení vydává, vzhledem k uvedení č. j., k jakému podání navrhovatele se vztahuje a jakých účastníků veřejné zakázky se týká. Informace o způsobu zahájení zadávacího řízení je dle zadavatele pouze doplňková.
19. Zadavatel se neztotožňuje s názorem navrhovatele, že by se jednacím řízením s uveřejněním zahajovalo výzvou k podání nabídek, a uvádí, že se tak činí výzvou k jednání. Následně zadavatel cituje své vyjádření k obdržení návrhu na povolení změny (rozšíření) obsahu podání ze dne 23. 4. 2015, z něž vyplývá, že zadavatel používal nesprávné datum, které převzal z podání navrhovatele, a že Úřad ve svých podáních nehovoří o úkonu, jímž bylo zahájeno zadávací řízení, ale že předmětné zadávací řízení je zadáváno na základě výzvy k podání nabídek, což dle zadavatele odpovídá postupu podle zákona.
20. Naopak v rozporu se zákonem, je dle zadavatele teze navrhovatele, že bylo jednacím řízením s uveřejněním zahájeno výzvou k podání nabídek, jelikož podle § 26 odst. 2 písm. a) zákona se jednacím řízením s uveřejněním zahajuje odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení. Dle zadavatele je tvrzení navrhovatele z doplnění rozkladu, že Úřad v napadeném usnesení neuvedl, proč zadávací řízení posoudil jako zahájené výzvou k jednání, příkladem toho, „jak jsou podání navrhovatele nesmyslná“, jelikož je napadené usnesení řádně odůvodněno a zároveň se jedná i o ukázkou toho, „jak jsou podání navrhovatele absurdní“, když v podání ze dne 21. 4. 2015 sám navrhovatel navrhoval zastavení správního řízení, protože se jeho návrh stal bezpředmětným.
21. Zadavatel uvádí, že je pravdou pravý opak argumentace navrhovatele prostřednictvím § 34 odst. 2 zákona, § 29 odst. 4 zákona v souvislosti s ust. § 22 odst. 2 zákona a ust. § 26 odst. 2 a 3 zákona, a že navrhovatel „někdy uvede správný paragraf zákona, ale argumentuje s ním neuvěřitelně zcela opačně, než stanovuje zákon.“ Navrhovatel rovněž svým tvrzením, že výzva k jednání nemůže být zahájením zadávacího řízení dle zadavatele „prokazuje zásadní neznalost zákona.“

22. Tvrzení navrhovatele, že výzva k jednání ze dne 15. 10. 2014 neobsahovala všechny zákonné náležitosti, je dle zadavatele nepravdivé, což si dle zadavatele uvědomuje i navrhovatel, jelikož neuvádí, jakou náležitost výzva neobsahovala. Rovněž za nepravdivé považuje zadavatel tvrzení, že sám v přípisech označoval zahájení zadávacího řízení výzvou k podání nabídek ze dne 13. 11. 2014. Zadavatel uvádí, že ve svých podáních opsal nesprávné datum od navrhovatele a ten až následně k tomuto datu začal připojovat dovětek, že se jedná o datum zaslání výzvy k podání nabídek. Zadavatel uvádí, že nikdy neuvedl, že by předmětné zadávací řízení bylo zahájeno výzvou k podání nabídek.
23. Zadavatel uzavírá, že v závěru doplnění rozkladu navrhovatel „*vystupňoval svá absurdní a těžko uchopitelná tvrzení o obtížně logicky popsatelnou argumentaci*“, jejímž výsledkem je, že bylo zadávací řízení zrušeno již úkony zadavatele, kterými bylo zadávací řízení vráceno do fáze před podáním nabídek a Úřad tak měl správně řízení zastavit z jiného důvodu. Závěrem zadavatele je, že nesouhlasí s návrhem navrhovatele, a že zadavateli není jasné, co by se mělo znovu projednávat, a že „*občas to zjevně není jasné ani navrhovateli*“.

IV. Řízení o rozkladu

24. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 téhož zákona postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

25. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a jejich správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
26. Úřad tím, že svým usnesením č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-8640/2015/541/JCh ze dne 5. 5. 2015 rozhodl tak, jak je uvedeno v napadeném usnesení, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného usnesení.

V. K námitkám rozkladu

27. Námitkou přednesenou v rozkladu navrhovatel Úřadu vytýká, že v napadeném usnesení neposoudil, zda ke zrušení rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele a o výběru nejvhodnější nabídky vybraného uchazeče nedošlo již rozhodnutím zadavatele ze dne 27. 2. 2015 o námitkách navrhovatele ze dne 20. 2. 2015, což by mohlo založit nesprávnost, nezákonnost, nedůvodnost a neodůvodněnost napadeného usnesení. Nemohu se ztotožnit se zadavatelem, že by byla argumentace navrhovatele „*zcela nesmyslná*“, avšak rovněž nemohu dát za pravdu navrhovateli, a to z následujících důvodů. Důvodem pro vydání napadeného usnesení bylo, že se žádost (návrh) navrhovatele stala zjevně bezpředmětnou. Znamená to, že v průběhu správního řízení nastala situace, pro niž není možné rozhodnout tak, jak bylo navrhováno v návrhu, na základě něhož bylo zahájeno správní řízení. Zadavatel totiž učinil v zadávacím řízení to, co nevyšší mohl učinit Úřad, resp. sám zadavatel přistoupil k nápravě svého předchozího postupu. Pokud tedy navrhovatel navrhoval zrušit rozhodnutí

zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o vyloučení navrhovatele a rozhodnutí zadavatele ze dne 4. 2. 2015 o výběru nejvhodnější nabídky a tato rozhodnutí byla po zahájení správního řízení zadavatelem zrušena, nastala situace, která brání Úřadu v dalším postupu v řízení a v samotném meritorním rozhodnutí. Jedná se pak o situaci trvalou, jejímž jediným důsledkem může být zastavení správního řízení. Pokud navrhovatel argumentuje, že Úřad neposoudil, zda ke zrušení úkonů zadavatele nedošlo již rozhodnutím zadavatele o námitkách, pak konstatuji, že Úřad postupoval správně, neboť posoudil právě ten úkon, jenž byl relevantní pro rozhodnutí ve věci, resp. pro vydání napadeného usnesení. Úřad při obdržení návrhu totiž nejprve zkoumá, zda návrh obsahuje všechny náležitosti podle správního řádu a zákona, jež obsahovat má a zda jsou rovněž splněny podmínky vedení správního řízení. Pakliže návrh některé náležitosti neobsahuje, nebo pokud absentují některé procesní podmínky řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je navrhovatel k jejich doplnění vyzván. V předmětné věci byl navrhovatel k doplnění návrhu vyzván usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-7234/2015/541/JCh ze dne 20. 3. 2015, a to konkrétně k dodatečnému splnění podmínky řízení, již je složení kauce, a ve vztahu k náležitostem návrhu k doložení plné moci svého zástupce a dokladu o složení kauce a složení jistoty. Jak vyplývá z ust. § 114 odst. 4 zákona, podmínkou pro přezkoumání úkonů zadavatele na návrh je i to, že před jeho podáním nebylo ze strany zadavatele vyhověno námitkám. Vzhledem k tomu, pak navrhovatel nebyl vyzván k doplnění této náležitosti, což znamená, že Úřad neshledal, že by v této části v návrhu něčeho absentovalo. Tento postup Úřadu je pak logický i z toho hlediska, že sice formálně námitkám navrhovatele vyhověno bylo, avšak ke skutečné nápravě před podáním návrhu nedošlo. Ač totiž zadavatel ve svém rozhodnutí ze dne 27. 2. 2015 uvedl, že námitkám vyhovuje, a že provede úkony, jimiž zruší svá rozhodnutí o vyloučení navrhovatele a o výběru nejvhodnější nabídky, tyto úkony provedl až 23. 3. 2015. Z tohoto postupu je zřejmé, že jednotlivé kroky zadavatele dělila takřka měsíční prodleva, přičemž z hlediska práv a zájmů uchazečů o veřejnou zakázku je žádoucí, aby se i proti případnému způsobu vyřízení námitek mohli účinně bránit, k čemuž slouží právě správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Ust. § 111 odst. 1 zákona tak je nutno vykládat způsobem, že zadavatel zároveň nebo v úzké souvislosti s rozhodnutím, že námitkám vyhovuje, provede i příslušnou nápravu, protože pouze v takovém případě je stěžovateli zachována možnost účinné obrany, proti případně nevhodnému způsobu nápravy. Postup zadavatele však v tomto případě nemá vliv na správnost napadeného usnesení.

28. Samotné přezkoumání úkonů zadavatele, zahrnující i způsob vyřízení námitek navrhovatele je pak otázkou meritorního posouzení návrhu a případného rozhodnutí o nápravných opatřeních. V průběhu správního řízení však bylo Úřadu doručeno podání, na jehož základě se stal návrh navrhovatele bezpředmětný, když jej nebylo možné zamítnout, ani mu vyhovět. Vzhledem k tomu, že se stal návrh navrhovatele bezpředmětným, nebylo možné k meritornímu posouzení přistoupit. Je nutné připomenout, že navrhovatel sám v podání ze dne 24. 4. 2015 uvedl, že se návrh zjevně bezpředmětným stal. Úřad pak v napadeném usnesení v souladu se stavem řízení, ovlivněným postupem zadavatele, dospěl skutečně k závěru, že lze přistoupit k aplikaci § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a správní řízení pro bezpředmětnost zastavit. Tomuto postupu pak odpovídá jak odůvodnění napadeného usnesení, tak podklady, jež Úřad k tomuto postupu dovedly. Pokud tedy až na základě doručení rozhodnutí zadavatele ze dne 23. 3. 2015 Úřad dospěl k závěru,

že nastaly důvody pro zastavení správního řízení pro bezpředmětnost a uvedl to v napadeném rozhodnutí, konstatují, že Úřad postupoval správně, v souladu se zákonem a správním řádem, a že svůj postup náležitě odůvodnil, neboť teprve tato rozhodnutí zadavatele znamenala zrušení předmětných úkonů, tedy rozhodnutí o vyloučení z další účasti ve veřejné zakázce ze dne 4. 2. 2015 a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 4. 2. 2015.

29. Zcela odlišnou otázku pak navrhovatel přednesl v rámci doplnění důvodů rozkladu, když napadenému usnesení vytýká nesprávné označení správního řízení s ohledem na okamžik zahájení předmětného zadávacího řízení. Ze správního spisu skutečně vyplývá, že Úřad v oznámení o zahájení správního řízení uvedl, že oznamuje zahájení „(...) *správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (...) učiněných ve veřejné zakázce (...) zadávané v jednacím řízení s uveřejněním na základě výzvy k podání nabídek ze dne 13. 11. 2014 na návrh navrhovatele (...)*.“ Ve výroku napadeného usnesení pak Úřad uvedl, že se jedná o správní řízení „(...) *ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce (...) zadávané v jednacím řízení s uveřejněním na základě výzvy k jednání ze dne 15. 10. 2014 (...)*.“ Tato odlišnost pak dle navrhovatele vyústila v rozpor napadeného usnesení s ust. § 68 odst. 2 správního řádu. Navrhovatelem uvedené ustanovení upravuje náležitosti rozhodnutí správního orgánu, resp. jeho výrokové části. Konkrétně dle tohoto ustanovení správní orgán ve výrokové části uvede „*řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků*“. Z doplnění důvodů rozkladu pak vyplývá, že dle přesvědčení navrhovatele nebyla ve výroku napadeného usnesení vymezena správně otázka, „*která je předmětem řízení*“. Z doplnění rozkladu navrhovatele nevyplývá, že by navrhovatel napadal i způsob označení účastníků řízení a k uvedenému právnímu ustanovení, podle něž bylo Úřadem správní řízení zastaveno pro bezpředmětnost, jsem se vyjádřil již výše.
30. Předně je v této situaci nutné zaměřit se na úkon, jímž bylo správní řízení zahájeno. Zákon v tomto ohledu obsahuje speciální úpravu o zahájení správního řízení ve vztahu ke správnímu řádu, a to v § 113, kde je uvedeno, že se řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajuje na písemný návrh stěžovatele nebo z moci úřední. V případě návrhu stěžovatele (ve smyslu zákona – navrhovatele) je tak právě jeho úkon tím, jenž správní řízení zahajuje, přičemž náležitosti návrhu upravuje § 114 zákona a ust. § 37 odst. 2 správního řádu, jenž obsahuje obecné náležitosti podání. Z uvedeného ust. správního řádu pak považuji za klíčové, že z podání musí být patrné, které věci se týká, což v předmětném případě odpovídá vymezení provedenému navrhovatelem. Pro posouzení postupu Úřadu je pak další podstatnou procesní skutečností, kterou navrhovatel zjevně opomíjí, samotné stádium správního řízení, za něž je oznámení o zahájení správního řízení vydáváno. Jak je totiž i z jeho textu evidentní, Úřad v této fázi nedisponuje dokumentací o veřejné zakázce, a tudíž nedisponuje ani všemi podáními, jež zadavatel při zahajování zadávacího řízení učinil. Je tak pochopitelný postup, kdy oznámení o zahájení správního řízení vychází z textu úkonu, jímž bylo správní řízení zahájeno, vzhledem k tomu, že k hlubšímu posouzení jednotlivých aspektů veřejné zakázky Úřad nedisponoval veškerými podklady.
31. Z uvedeného je pak zřejmé, že pakliže bylo patrné, které veřejné zakázky a kterých úkonů zadavatele se návrh navrhovatele týká, naplňoval návrh požadavky správního řádu, pokud jde o vymezení přezkoumávaného zadávacího řízení a určení toho, čeho se navrhovatel

domáhá. Z žádného úkonu Úřadu, ani z žádného podání navrhovatele pak nevyplývá, že by existovala jiná veřejná zakázka, která by byla s veřejnou zakázkou vymezenou navrhovatelem zaměnitelná. Úřad pak skutečně nemůže měnit předmět správního řízení, zahajovaného na návrh, jak uvádí navrhovatel, a kterým je přezkoumání určitých úkonů zadavatele, provedených v rámci určité a konkrétní veřejné zakázky, pokud však nedojde k jeho rozšíření z moci úřední. V předmětném případě však není možnost jakékoli mýlky o tom, které úkony zadavatele byly předmětem přezkumu. Pokud pak Úřad při svých procesních úkonech uváděl označení veřejné zakázky tak, jak je uvedl navrhovatel v návrhu, toto označení nemělo a nemohlo mít vliv na práva účastníků správního řízení, jelikož účastníci správního řízení se v jeho průběhu k předmětné veřejné zakázce vyjadřovali, bez jakýchkoli pochybností o předmětu řízení. Vzhledem k uvedenému tedy konstatuji, že řízení, jež předcházelo vydání napadeného usnesení, bylo v souladu se zákonem a správním řádem a pro širší souvislosti odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 29 Af 65/2012-89 ze dne 29. 5. 2014, v němž je uvedeno, že: *„Ve věci je podstatné, že žalobce fakticky neměl pochybnosti o předmětu řízení.“* Na základě výše uvedených východisek se tak nemohu ztotožnit s navrhovatelem, že by Úřad změnil předmět správního řízení a napadené usnesení nevydal v předmětném správním řízení.

32. Co se označení předmětné veřejné zakázky týká, jsem toho názoru, že byla Úřadem zakázka označena správně. Zahájení zadávacího řízení upravuje § 26 zákona, který v odst. 1 uvádí, že se zadávací řízení zahajuje zadavatel odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění nebo výzvy o zahájení zadávacího řízení. Pro jednací řízení s uveřejněním je pak dle odst. 2 uvedeného ustanovení zákona za oznámení o zahájení zadávacího řízení považováno oznámení jednacího řízení s uveřejněním. Pokud však zadavatel postupuje podle § 22 odst. 2 zákona, jedná se o specifické jednací řízení s uveřejněním, u něž uveřejnění jeho oznámení není třeba. Zadavatel v takovém případě postupuje obdobně podle pravidel platných pro jednací řízení bez uveřejnění, tedy podle § 34 zákona. Jednací řízení s uveřejněním podle § 22 odst. 2 zákona se tak nezahajuje uveřejněním oznámení, ale zasláním výzvy k jednání, jelikož tato výzva je zasílána uchazečům, kteří byli účastníky již předchozího zadávacího řízení a v tomto řízení předložili nabídky splňující požadavky § 69 odst. 5 zákona. Věta třetí § 22 odst. 2 zákona pak vysloveně uvádí: *„Výzvu k jednání je zadavatel povinen zaslat všem uchazečům, kteří podali nabídky podle věty první.“* Z uvedeného je tak evidentní, že je nesprávný názor navrhovatele, že by bylo jednací řízení s uveřejněním podle § 22 odst. 2 zákona zahájeno písemnou výzvou k podání nabídek. Na správnost napadeného usnesení pak nemá vliv ani to, jak byla veřejná zakázka označována ve vzájemné korespondenci mezi zadavatelem a navrhovatelem, když ze všech podání obou stran nevyplývá, že by bylo jakýchkoli pochyb o tom, o kterou veřejnou zakázku se jedná. Úřad pak vzhledem k výroku napadeného usnesení v jeho odůvodnění uvedl veškeré důkazy, jež prováděl, přičemž způsob zahájení zadávacího řízení podle § 22 odst. 2 zákona vyplývá přímo z právního řádu. Naprosto irelevantní je pak skutečnost kdo uvedené nesrovnalosti zavínil. Výrok napadeného usnesení tedy plně odpovídal požadavkům ust. § 68 odst. 2 správního řádu.
33. Zcela nepodložená je pak teorie navrhovatele, že by úkonem, jímž zadavatel vrátil zadávací řízení do fáze před jednáním s jednotlivými uchazeči, bylo zadávací řízení zrušeno. Zadavatel totiž nevrátil zadávací řízení do fáze před zasláním výzvy k jednání. Za stavu při vydání napadeného usnesení tak lze konstatovat, že bylo zadávací řízení „živé“, jelikož fáze, která

předcházela jednání s jednotlivými uchazeči, v sobě zahrnovala minimálně zahájení zadávacího řízení na základě výzvy k jednání, výzvy k podání nabídek, upravených nebo doplněných ve smyslu věty čtvrté § 22 odst. 2 zákona a podání takto upravených nebo doplněných nabídek, o kterých by mělo být následně jednáno. Je tedy zřejmé, že zadávací řízení nebylo zrušeno zrušením rozhodnutí o vyloučení navrhovatele a o výběru nejvhodnější nabídky, už vůbec to pak nevyplývá ze správného uvedení způsobu zahájení zadávacího řízení, a tudíž Úřad nemohl na zrušení zadávacího řízení odkázat jako na důvod bezpředmětnosti návrhu navrhovatele. Odkaz navrhovatele na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R315,316/2014/VZ-24864/2014/321/TNo ze dne 24. 11. 2014 je pak pro posouzení správnosti napadeného usnesení irelevantní, jelikož v okamžiku vydání napadeného usnesení zadavatel o zrušení zadávacího řízení nerozhodl. Navrhovatelem uvedené rozhodnutí předsedy Úřadu pak bylo vydáno za odlišné procesní situace, kdy došlo k meritornímu přezkumu postupu zadavatele a k uložení nápravných opatření ze strany Úřadu. Zadavatel tak na rozdíl od předmětného zadávacího řízení nepřistoupil k nápravě svého postupu před vydáním rozhodnutí ve věci a východiska rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R315,316/2014/VZ-24864/2014/321/TNo ze dne 24. 11. 2014 tak na projednávaný případ nelze aplikovat.

34. Pro úplnost jen dodávám, že zákon neobsahuje ustanovení, jež by stanovovalo náležitosti podání, jímž je zahájení správního řízení oznamováno účastníkům řízení a v § 47 správního řádu je v této souvislosti pouze uvedeno, že je správní orgán povinen o zahájení správního řízení bezodkladně uvědomit všechny jeho účastníky. Nelze tedy dovozovat, že by ani z jiného právního předpisu specifické náležitosti oznámení o zahájení správního řízení vyplývaly. Možné procesní pochybení Úřadu, vyplývající z oznámení o zahájení předmětného správního řízení je tak nutno posoudit z toho hlediska, zda byly postupem Úřadu naplněny základní zásady činnosti správních orgánů podle ustanovení § 2 až § 8 správního řádu. Pro tuto otázku pak považuji za směrodatné zásady vycházející § 4 odstavců 2 a 3 správního řádu, tedy že musí být dotčené osoby řádně poučeny a že jim musí být umožněno hájit svá práva před vykonáním určitého úkonu. Z uvedeného je tedy zřejmé, že by byl postup předcházející vydání napadeného usnesení rozporný se správním řádem, pokud by na základě oznámení o zahájení správního řízení byla účastníkům upřena možnost hájit svá práva, že by o svých právech nebyly dotčené osoby řádně poučeny nebo že by tak nebylo učiněno bezodkladně. Z oznámení o zahájení správního řízení pak vyplývá, že k jeho vydání Úřad přistoupil 5 pracovních dní od zahájení správního řízení (doručením návrhu navrhovatele), přičemž konstatuji, že uvedený časový odstup není natolik velký, aby ho bez dalšího nebylo možno pod neurčité vymezení lhůty pro provedení tohoto úkonu zařadit. Z oznámení o zahájení správního řízení pak vyplývá, že Úřad dotčené osoby poučil o jejich právech a o předmětu správního řízení, jenž byl vymezen návrhem navrhovatele. Zároveň je z poučení Úřadu zřejmé, že zadavateli přísluší povinnost vyplývající z § 114 odst. 6 zákona, vyjádřit se k návrhu navrhovatele. Tento postup odpovídá určité kontradiktornosti řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kdy je již z průběhu, jenž návrhu předchází, zřejmé, že došlo mezi těmito stranami ke sporu. Z uvedeného rovněž vyplývá, že bylo zadavateli umožněno hájit svá práva resp. vyjádřit se k návrhu navrhovatele, přičemž k ochraně práv navrhovatele slouží již samotný návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Po shromáždění podkladů následně Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S165/2015/VZ-8464/2015/541/JCh ze dne 3. 4. 2015 vyzval všechny účastníky správního řízení k navržení důkazů, učinění jiných návrhů

a k vyjádření svého stanoviska. V celém průběhu správního řízení také nebylo mezi žádnou ze stran ani ze strany správního orgánu polemizováno o tom, v rámci které veřejné zakázky mají být další úkony činěny a ze všech podání bylo zřejmé, kdo příslušné úkony činí, čeho se týkají a komu jsou určeny. I vzhledem k tomu, že k meritornímu přezkumu v návaznosti na kroky zadavatele nedošlo, proto konstatuji, že Úřadem byly dodrženy všechny zásady pro činnost správních orgánů, žádný z účastníků nebyl zkrácen na svých právech, procesní postup Úřadu byl správný v mezích správního řádu i zákona, a tudíž je napadené usnesení zákonné a proces předcházející jeho vydání bez vad, jež by mohly způsobit jeho rozpor s právním řádem.

Závěr

35. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného usnesení z důvodů uváděných v rozkladu.
36. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené usnesení změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7
2. JUDr. Radek Ondruš, advokát, Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno
3. PPS advokáti s.r.o., Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy